

Buddha Shakyamuni Teaches on Amitabha

At Vulture Peak Near Rajagriha

The longer Sukhavati sutra presents Buddha Shakyamuni teaching at Vulture Peak near Rajagriha. He is surrounded by a great community of monks and bodhisattvas. On this occasion, Shakyamuni's appearance becomes extraordinarily serene and radiant, and the venerable Ananda asks the reason for this wondrous display.

In response, Buddha Shakyamuni teaches about the Buddha Amitabha and the origin of the pure land of Sukhavati. He recounts that, inconceivably long ago, a king heard the Dharma from the Buddha Lokeshvararaja. Deeply moved, the king renounced his throne, became the monk Dharmakara, and generated the supreme resolve to attain awakening for the benefit of all beings.

Dharmakara contemplated the qualities of innumerable buddhahoods and formed a great series of aspirations. These vows are commonly enumerated as forty-eight in the East Asian recension of the Sutra of Infinite Life. They express his determination to establish a pure realm free from the lower states of existence, where beings possess favorable conditions for Dharma practice and progress irreversibly toward awakening.

After immeasurable practice and the accumulation of merit and wisdom, Dharmakara fulfilled his aspirations and attained buddhahood. He became Amitabha, the Buddha of Limitless Light, also called Amitayus, the Buddha of Limitless Life. These two names emphasize the boundless radiance of his wisdom and compassion and the immeasurable duration of his awakened activity.

Buddha Shakyamuni describes Sukhavati as a realm of extraordinary purity and beauty, adorned with lotus lakes, jeweled trees, harmonious sounds, and Dharma teachings arising throughout the environment. Its true importance, however, is not material splendor. Beings born there encounter Amitabha and great bodhisattvas, remain free from many obstacles, and receive conditions that support their progress toward complete awakening.

Shakyamuni teaches that beings establish a connection with Sukhavati by hearing and remembering Amitabha's name, developing sincere trust, cultivating virtue and bodhicitta, and dedicating these roots of goodness while aspiring to be born in that pure realm. Recollection of Amitabha is therefore joined with ethical conduct, compassion, merit, and a clear aspiration for awakening.

The discourse reveals Amitabha and Sukhavati through the words of Buddha Shakyamuni. It presents rebirth in the Land of Bliss not as an escape for personal comfort, but as entry into an environment where the bodhisattva path can continue without regression. Shakyamuni's teaching gives beings confidence that, through faith, aspiration, virtuous action, and Amitabha's great vows, the path beyond suffering remains open even in difficult times.

Sources: The Array of Amitābha, Toh 49, 84000: Translating the Words of the Buddha; The Larger Sutra on Amitāyus, in The Three Pure Land Sutras, BDK English Tripiṭaka.

Đức Phật Thích Ca Giảng về Đức Phật Amitābha

Tại Núi Linh Thứu Gần Thành Vương Xá

Bản kinh dài về cõi Cực Lạc trình bày Đức Phật Thích Ca giảng dạy tại Núi Linh Thứu, gần thành Vương Xá. Chung quanh Ngài là một đại chúng gồm chư Tỳ-kheo và các vị Bồ-tát. Trong pháp hội ấy, dung mạo Đức Phật Thích Ca trở nên đặc biệt an tĩnh và rực sáng; Tôn giả Ānanda liền thỉnh hỏi nguyên nhân của hiện tượng nhiệm mầu này.

Đáp lại lời thỉnh cầu, Đức Phật Thích Ca giảng về Đức Phật Amitābha và nguồn gốc cõi thanh tịnh Sukhāvatī, tức Cực Lạc. Ngài kể rằng từ thời xa xưa không thể nghĩ bàn, có một vị vua được nghe Giáo Pháp từ Đức Phật Lokeshvararāja. Vô cùng xúc động, nhà vua từ bỏ ngai vàng, xuất gia thành Tỳ-kheo Dharmākara, tức Pháp Tạng, và phát tâm cầu thành Phật để làm lợi ích cho tất cả chúng sinh.

Tỳ-kheo Pháp Tạng quán sát những phẩm tính của vô số cõi Phật và phát một loạt đại nguyện rộng lớn. Trong bản Kinh Vô Lượng Thọ được lưu truyền phổ biến tại Đông Á, các nguyện này thường được kể thành bốn mươi tám. Các đại nguyện biểu thị quyết tâm kiến lập một cõi thanh tịnh không có những cảnh giới tái sinh thấp kém, nơi chúng sinh có đầy đủ thuận duyên tu tập Giáo Pháp và tiến đến giác ngộ không còn thoái chuyển.

Sau thời gian vô lượng tu tập và tích lũy công đức cùng trí tuệ, Tỳ-kheo Pháp Tạng viên mãn các đại nguyện và thành Phật. Ngài trở thành Amitābha, Đức Phật Vô Lượng Quang, cũng được gọi là Amitāyus, Đức Phật Vô Lượng Thọ. Hai danh hiệu này nhấn mạnh ánh sáng vô biên của trí tuệ và lòng bi mẫn, cùng thời gian không thể đo lường của hoạt động giác ngộ nơi Ngài.

Đức Phật Thích Ca mô tả Cực Lạc là một cõi vô cùng thanh tịnh và trang nghiêm, có ao sen, cây báu, âm thanh hòa nhã và Giáo Pháp hiện diện khắp môi trường. Tuy nhiên, ý nghĩa chân thật của cõi ấy không nằm ở vẻ đẹp vật chất. Chúng sinh tái sinh tại đó được gặp Đức Phật Amitābha và các Đại Bồ-tát, thoát khỏi nhiều chương ngại và có đầy đủ điều kiện để tiến đến giác ngộ viên mãn.

Đức Phật Thích Ca dạy rằng chúng sinh tạo mối liên hệ với Cực Lạc bằng cách nghe và ghi nhớ danh hiệu Amitābha, phát khởi tín tâm chân thành, tu tập thiện hạnh và Bồ-đề tâm, rồi hồi hướng các căn lành với nguyện vọng được tái sinh về cõi thanh tịnh ấy. Vì vậy, sự tưởng niệm Đức Phật Amitābha luôn đi cùng giới hạnh, lòng bi mẫn, công đức và nguyện vọng giác ngộ rõ ràng.

Qua lời dạy của Đức Phật Thích Ca, pháp hội biết đến Đức Phật Amitābha và cõi Cực Lạc. Tái sinh nơi Cực Lạc không được trình bày như sự trốn tránh để tìm an lạc riêng mình, mà là bước vào một môi trường nơi con đường Bồ-tát có thể tiếp tục mà không thoái chuyển. Giáo pháp này đem lại niềm tin rằng nhờ tín tâm, phát nguyện, thiện hạnh và các đại nguyện của Đức Phật Amitābha, con đường vượt thoát khổ đau vẫn luôn rộng mở, ngay cả trong những thời kỳ khó khăn.

Nguồn: The Array of Amitābha, Toh 49, 84000: Translating the Words of the Buddha; The Larger Sutra on Amitāyus, trong The Three Pure Land Sutras, BDK English Tripiṭaka.